

30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{1}{\beta}$ Δι-Θ.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος $\frac{1}{\beta}$ Δι-Θ.

Ω ς των Α πο στο λων Πρω το ο κλη τος και τῶ
Κο ρυ φαι ὄ αυ τα δελ φος τον Δε σπο την των ο λων

Αν δρε α ι κε ε τευ ε ει ρη νην τη οι κϛ
με νη δω ρη σα σθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε
λε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α
γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε
πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε
νω σει σα ρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ
η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον
πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η
μω ω ων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ἀ'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς θεῖον μαθητὴν, καὶ Πρωτόκλητον πάντων, Χριστοῦ τῶν
Μαθητῶν, εὐφημοῦμέν σε πόθῳ, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ πιστῶς
ἐκβοῶμέν σοι· Ῥῦσαι ποιμνην σου, ἣν ἐκ Θεοῦ ἐπιστεύθης, πάσης
θλίψεως, καὶ ἀναγκῶν καὶ σκανδάλων, καὶ πάσης κακώσεως.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς χεῖράς σου σεμνή, νῦν ἐκτείνασα οἴκτῳ, βοήθειαν ἡμῖν, ἐξ
Ἁγίου παράσχου, καὶ δίδου ἀκίνδυνον, τὴν ζωὴν διανύσασθαι,
τοὺς δοξάζοντας, τὸν σὸν πανάγιον Τόκον, καὶ σὲ Δέσποινα,
ἐπιγραφομένους Κόρη, ἐλπίδα καὶ καύχημα.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος γ΄. Θείας πίστεως.

Πρῶτον εὗρέ σε, Χριστὸς μολοῦντα, μύστην ἄριστον, Ἀνδρέα μάκαρ, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ τομῶς διαγγέλλοντα, τῇ οἰκουμένη καθάπερ ὑπόπτερον, καταφωτίζοντα ἔθνων τὰ συστήματα. Αὐτὸν ὡς Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε, Θεοκυῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρων, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ᾠχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀπόστολον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ὡς αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ θεῖον κήρυκα, καὶ ἔθνων πνευματικόν, σαγηνευτὴν ἀληθῶς· ὅτι προσήγαγεν ἡμᾶς, εἰς ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, Ἀνδρέας ὁ θεηγόρος· καὶ νῦν πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας Παρθένε ἄχραντε, ἀνενδοιάστως ἐχόντων σκέπη ὑπάρχουσα, ἐκ ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, πρεσβεύουσα τῷ Υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστόλοις, καὶ σῶσον πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ε^{Β8} κ νε ο τη το ο ο ος μ8 πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^ε_{7x} αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α β8 8 8 και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μ8 8 ^ε_{7x}

Ο^{Δι} ι μι σδ ϑν τεσ Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
η η τε ε ε ε ε α πο ο τϷ Κυ υ ρι
ι ι ϑ ϑ^{Β8} ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
ο ος γαρ^Μ πυ υ ρι ι ι ι ι^{Β8} ε ε σε ε ε
σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι^{Β8}

Δ^{Β8} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι
ι ω Πνε ευ μα α τι ι^{Β8}

Α^{Β8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
χη ζω ω ου ου ου ται αι^{Δι} και κα α θα αρ σει^Δ
υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται^Δ
τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι^{Β8}
ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως^{Β8}

Κ^{Β8} αι νυν και α ει και εις τϷ αι ω νας των
αι ω ω νων α α μη ην^{Β8}

Α^{Β8} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ
ζει^Δ τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α ^{Πα} αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο
 ο ον τα α ^{Δι} α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ^{Ββ}
 ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι
 α αν ^β

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ιη΄.

Ἦχος ^Δ Βου ^β

Εις πα α σαν την γην ε ξη ηλ θεν ο φθογγοσ αυ
 των ^Δ και εις τα α πε ρα τα της οι κβ με ε νης τα
 ρη μα τα αυ τω ων ^β
^χ Οι ου ρα νοι δι η γων ται δο ξαν θε ου ^β ποι
 η σιν δε χει ρων αυ τβ ^Δ α να γγε λει το ο
 στε ρε ω μα ^β

^χ Η με ρα τη η με ρα ε ρευ γε ται ρη μα ^Δ
 και νυξ νυ κτι ^Δ α να γγε λει γνω σιν ^β

^χ Εις πα σαν την γην ε ξη ηλ θεν ο φθογγοσ αυ των ^Ζ
 και εις τα πε ρα τα της οι κβ με ε νης ^Δ τα ρη ^β

μα τα αυ τω ω ω ω ω ω ν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (δ' 18-23).

(Ζήτηε τῆ Κυριακῆ τῆς β' ἑβδ. Ματθαίου)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν δύο ἀδελφοὺς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβάς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφοὺς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθεὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῥοαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶθ' οὕτω· Δόξα.

Ἦχος Δι-Θ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταις τῆ Αποστολοπρεσβειαις ελεημον

λειψοντα πληθητων εμων εγκληματων

Και νυν και αι και εις τους αιωνων αιωνων

ων Αμην Ταις της Θεοτοκοπρεσβειαις ελε

ημον εξαλειψοντα πληθητων εμων εγκλημα

των

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, τὸ ἐξῆς ἐκ τῆς Λιτῆς.
Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, ^πκαὶ κατὰ

τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ^πε ξα λειψον το α νο

μη ^πμα α α μδ

^{Πα}**Ο** Πρω το κλη τος Μα θη της και μι μη της τδ ς

πα α α θς ^πσυμ μορ φδ με νος σοι Κυ ρι ι ε ^ρ²²

Αν δρε ας ο ο Α πο ο ο στο ο ο ο λος ^πτς εν

βυ ^Mθω της αγ νοι ας πλα νω με ε ε νς πο ο τε ^π

^{Πα}τω α γκι στρω τδ Σταυ ρδ σδ α νελ κυ υ υ υ σα α ^M

ας προ ση η γα γε ε ε ε σοι ^πταις πρε σβει αις

αυ τδ υ περ α γα α θε ^ρ²² την ζω ην ημων ει ρη

η νευ στον ^ρ²² και σω στον τα ας ψυ χα α ας η η η η

μω ω ω ων ^π

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Μετὰ τοῦτο λέγονται οἱ Κανόνες,
ὁ τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου οἱ δύο.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ εἰρμός.

ᾠδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ· ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς μόνη τὸν ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ, τεκοῦσα σαρκὶ ἀγνή, Παναγία ἄχραντε, πάντα τὰ χρόνια, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς, πάθη θεράπευσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τραύματα Πάναγνε, τὰ τῆς ψυχῆς μου, καρδίας τὴν πώρωσιν, λογισμοῦ τὴν σκότωσιν, καὶ τοῦ νοῦς ἐκτροπᾶς, ἀφάνισον ὡς συμπαθῆς, ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ φῶς ἢ κυήσασα, τὸν Λυτρωτὴν μου, τοῦ σκότους με λύτρωσαι, καὶ βασάνων ἄχραντε, τῶν αἰωνίων ἐκεῖ, ὅπως σωζόμενος ὑμῶ, τὰ μεγαλεῖά σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοός μου Πανάμωμε, τὰς ἀμαυρώσεις, φωτί σου ἀπέλασον, ἢ τὸ φῶς κυήσασα· καὶ δώρησαί μοι ἀγαθή, τὸ φῶς προσβλέψαι τὸ ἐκ σοῦ, ἐξανατεῖλαν ἡμῖν.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀποστόλου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιᾶ.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν τεθολωμένην μου ψυχὴν, τῶν ἐννοιῶν τε καὶ λόγων ἐκκάθαρσον, τῇ ἐνσκηνωσάσῃ σοι κῆρυξ Χριστοῦ, Ἀνδρέα θεία χάριτι, ὅπως καθαρῶς σοι, προσάξω ὕμνον ἐπάξιον.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τίμιον ὁ Πρόδρομος Χριστοῦ, τῶν ἑαυτοῦ μαθητῶν ἀκροθίνιον, ὁ ἐκ στειρευούσης σε βλαστός, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι Χριστῷ, τῷ δεδοξαμένῳ, Ἀνδρέα χαίρων προσήγαγεν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐρωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀρετῆς τῶν βαθμίδων ἀρξάμενος, καὶ τὰς ἀναβάσεις αἰὲ μελετῶν, ἐξ ἀμυδρᾶς δυνάμεως, πρὸς τὴν ἀκροτάτην, Ἀνδρέα δύνάμιν ἔφθασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγὴ. Χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη οὐράνιος.
Χαῖρε ἡ λυχνία, καὶ στάμνος χρυσοῦ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν
ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Κανὼν δεύτερος τοῦ Ἀποστόλου.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος α΄. Ὁ διὰ στύλου πυρός.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ καλάμῳ τοῦ Εὐαγγελίου, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνελών,
Ἄνδρέα πολυύμνητε, σὺ ἐζώγησας λαούς, ὡς ἐπηγγείλατο
Χριστός, ὁ σαγηνεύειν διδάξας σε, ἀνθρώπους ὡς ἰχθύας ζωγρεῖν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τῆς πίστεως στυλός, ἡ ἔδρα τῶν ἀληθινῶν δογμάτων τοῦ
Χριστοῦ, Ἄνδρέας ὁ θεόπνευστος, πάντα σήμερον καλεῖ, τῆς γῆς
τὰ πέρατα, ἐορτὴν ἐτήσιον συστήσασθαι· συνέλθωμεν οὖν πάντες
πιστοί.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ θαλάσσιον κύτος, δικτύοις ἐρευνῶν, τῇ τέχνῃ ἀλιεύς, σαγήνη
τῇ τοῦ Πνεύματος, ἔθνη φύλα καὶ λαούς, ζωγρεῖς ἐν Πνεύματι,
καὶ τὸν ἄνω βυθὸν πολυθαύμαστε, σαφῶς ἀνακαλύπτεις ἡμῖν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυστοπόλε αὐτόπτα καὶ ῥῆτορ, τῆς ἀπορρήτου γνώσεως
Χριστοῦ, ὁ δεξάμενος ἄνωθεν Πνεῦμα Ἅγιον, λαλοῦν ἐν γλώσσαις
καθήμενον, τῷ πυρὶ διαιροῦν τὰ χαρίσματα, ἰκέτευε σωθῆναι
ἡμᾶς.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προανάρχου Τριάδος, Μονάδα ὑπερουσίως πίστει προσκυνῶ, οὐ
τέμνων τὴν Θεότητα· ἔστι γὰρ ἐνοειδής, ἀπλή ἀμέριστος·
συνάπτω δὲ αὐτήν, οὐσιότητι προσώπων, καὶ πιστῶς διαιρῶ.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Βρεφουργεῖται Θεὸς ἐκ Παρθένου, καὶ νεουργεῖ τοὺς φθαρέντας
ἐξ Ἀδάμ, καὶ λύει τὸ μεσότοιχον, καὶ τῆς ἔχθρας τὸν φραγμόν, ἐν
τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, κατάραν εὐλογεῖ τῆς Προμήτορος, ἐξ ἀχράντου
Μητρὸς προελθών.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ
ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν
τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς στερειούσης διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ
καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχὴν μου ἀνάδειξον, Παναγία
Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐῤυσαί με πάσης κατακρίσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄφους, τοῦ αἰωνίζοντος πυρός, καὶ τοῦ σκότους Πανάμωμε, ἡ τὸ φῶς ἀποκυήσασα, ἡμῖν τὸ ἀνέσπερον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ ἀπαραίτητον κριτήριον, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄσβεστον, καὶ τὴν ἀπόφασιν Ἀγνή, τὴν φρικτὴν ὄλως δέδοικα· σπεῦσον σῶσον πρὸ τοῦ τέλους, ἀγαθὴ τὸν οἰκέτην σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπὸς Παρθένε πανύμνητε· τοὺς γὰρ φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ, ἀφθαρτίσας κατεστήσατο, κοινωνοὺς θείας χάριτος.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ γ΄.

ᾠχος α΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προσέδραμες δίψει οὐ κληθεῖς, Ἀνδρέα ἀλλ' αὐθαίρετος, τῇ τῆς ζωῆς πηγῇ ὡσπερ ἔλαφος· καὶ πᾶσι ταύτην εὐρῶν ἐκήρυξας, καὶ πῶν ἐπότισας, ἀφθαρσίας νάματα, κεκμηκότα τῇ δίψει τὰ πέρατα.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπέγνωσ τῆς φύσεως θεσμούς, Ἀνδρέα ἀξιάγαστε, καὶ κοινωνὸν τὸν σύγγονον εἴληφας, βοῶν· Εὐρήκαμεν τὸν ποθούμενον· καὶ ὁδοποιήσαντι, τῆς σαρκὸς τὴν γέννησιν, καθηγῆσω τὴν γνῶσιν τοῦ πνεύματος.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σαγήνη τοῦ λόγου ἐκ βυθοῦ, ἀπάτης ἐσαγήνευσας, τοὺς λογικοὺς ἰχθύας Ἀπόστολε, καὶ τῇ τραπέζῃ Χριστοῦ ὀψώνιον, καθαρὸν προσήγαγες, λαμπρυνθέντας χάριτι, τοῦ φανέντος σαρκὸς ὁμοιώματι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσεῖ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Ἔτερος. Ὡδὴ γ΄.

ᾠχος α΄. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λόγω καλοῦντι· Δεῦρ' ὀπίσω μου, τῷ Χριστῷ εὐθὺς ἠκολούθησε, σὴν τῷ Ἀνδρέα καὶ Κηφᾶς, τὸν γενέτην ἐάσαντες, καὶ τὸ σκάφος καὶ τὰ δίκτυα, ὡς πίστεως πρόβολοι.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ εἰδωλεῖα μετεποίησας, εἰς ναοὺς Θεοῦ πανσεβάσμιε, καθιερώσας ἐν αὐτοῖς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Βαπτίσματος, οὓς ἢ χάρις ἀνεκαίνισε, δι' ὕδατος Πνεύματι.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, μυστικῶς τῷ κόσμῳ προεύρηκας, τῷ τῆς καρδίας σου ἀγρῷ, κεκρυμμένον Ἀπόστολε, ὃν τῇ πίστει ἐθησαύρισαν, τὰ ἔθνη εὐράμενα.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς θησαυρὸν τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν χερσὶ λαβὼν πολυύμνητε, πᾶσαν ἐπλούτισας τὴν γῆν, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος· διό σου τὰ μνημόσυνα, τιμᾶ σὺν τοῖς ἄθλοις σου.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Τὴν ἐν Τριάδι μίαν δύναμιν, ὀρθοδόξως πάντες ὑμνήσωμεν, ἀναρχον ἄκτιστον Θεόν, ὁμοούσιον σύνθρονον, τρισυπόστατον τρισήλιον, αὐτὴν ἀναμέλποντες.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πᾶσα μὲν μήτηρ γόνον τίκτουσα, παρθενεύειν ἔτι οὐ δύναται· σὺ δὲ τεκοῦσα τὸν Χριστόν, Μητροπάρθενος πέφηνας, γαλουχοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, ἀγνή διαμένουσα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς πρωτόκλητον πάντων τῶν Μαθητῶν, καὶ αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ ὑπουργόν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, κατὰ χρέος τιμῶμέν σε· τῷ γὰρ Ἀμνῷ τῷ αἴροντι, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα, ἀδιστάκτῳ πόθῳ, θερμῶς ἠκολούθησας· ὅθεν καὶ τοῦ πάθους, κοινωνὸς ἀνεδείχθης, σαρκὶ ὑπομείναντος, ἐκουσίως τὸν θάνατον. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. **Ἔτερον, ὅμοιον.**

Τῶν εἰδώλων τὰ θράση καταβαλὼν, τοῦ Σωτῆρος τὰ πάθη ἐπιποθῶν, Ἀνδρέα μακάριε, ἀνεδείχθης Ἀπόστολος, οὐρανόθεν πᾶσι, πηγάζων τὰ θαύματα, καὶ ἐθνῶν ἐγένου, παμμάκαρ Διδάσκαλος· ὅθεν σου τὴν μνήμην, ἐπαξίως τιμῶντες, ἐν ὕμνοις δοξάζομεν, καὶ πιστῶς μεγαλύνομεν, τοῦ Κυρίου Ἀποστόλε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ. **Χαῖρε** Κόρη καθέδρα

βασιλική, κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε, χλαμύς
άλουργόχροε, τιμαλφέστατον τέμενος, άστραπηφόρον άρμα,
λυχνία πολύφωτε. Χαίρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, και πύλη
χρυσήλατε, και παστάς άγλαόμορφε, άγλαόχρυσε τράπεζα,
θεοκόσμητον σκήνωμα. Χαίρε ένδοξε Νύμφη ήλιοστάλακτε.
Χαίρε μόνη ψυχής μου εύπρέπεια.

Συναπτή μικρά, μεθ' ήν έκφώνησις·

Συ γάρ ει ό βασιλεύς τής ειρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAGHARION

Κοντάκιον. Ήχος β΄. Τήν έν πρεσβείαις.

Τόν τής άνδρείας έπόνυμον θεηγόρον, και Μαθητών τον
πρωτόκλητον του Σωτήρος, Πέτρου τον σύγγονον εύφημήσωμεν·
ότι ως πάλαι τούτω, και νυν ήμιν έκέκραγεν· * Εύρήκαμεν δεύτε
τον ποθούμενον.

Ό Οίκος.

Άνωθεν μεν Δαυϊδ αναστέλλει άμαρτωλόν, ως έμέ, διηγείσθαι
Θεου εύλόγως τά δικαιώματα· όμως προς πίστιν διδάσκει πάλιν,
και έν δάκρυσιν πλείστοις έξαγορεύει· Σήμερον γάρ τής φωνής
αυτου εάν ακούσητε, καρδιάς μη σκληρυνθήτε, ως ποτε Ίσραήλ
παρεπίκρανεν. Επάγει ουν τω έξής Ψαλμω· Τω Κυρίω ή
σύμπασα γη άσατε· * Εύρήκαμεν δεύτε τον ποθούμενον.

Συναξάριον.

Τη Α΄ του αυτου μηνός μνήμη του άγιου ένδόξου και
πανευφήμου άποστόλου Ανδρέου του πρωτοκλήτου. (†62)

Στίχ. Αντίστροφον σταύρωσιν Ανδρέας φέρει,

Φανεις άληθώς ου σκιάδης αντίπους.

Σταυρόν κάκκεφαλής τριακοστή Ανδρέας έτλη.

Ός υπήρχεν εκ πόλεως Βηθσαϊδά, υϊός μεν Ίωνά τινος Έβραίου, άδελφός
δέ Πέτρου του Αποστόλου, και κορυφαίου των μαθητών του Χριστου. Ουτος
πρότερον τω Προδρόμω και Βαπτιστή Ίωάννη μαθητεύεται· έπειτα τό, Ίδε
ό Άμνός του Θεου, παρά του Διδασκάλου ακούσας, δακτυλοδεικτοῦντος τον
Ίησοῦν, καταλιπών αυτόν, ήκολούθησε τω Χριστω. Και τω Πέτρω τό,
Εύρήκαμεν Ίησοῦν τον από Ναζαρέτ, ειπών, έπεσπάσατο προς τον του
Χριστου έρωτα. Και έτερα πολλά έστιν έν τη θεοπνεύστω Γραφή κείμενα
περι αυτου. Ουτος τοίνυν ούτω τω Χριστω ήκολούθησε.

Μετα δε την Ανάληψιν αυτου, άλλω μεν Αποστόλω άλλη τις εκληρώθη
χώρα· τω Πρωτοκλήτω δε ή τε Βιθυνών και ό Εύξεινος Πόντος, τής
Προποντίδος τά μέρη, συν Χαλκηδόνι και Βυζαντίω και Θράκη και
Μακεδονία και τά έως Ίστρου φθάνοντα, Θεσσαλία τε και Έλλάς και τά
μέρη Αχαΐας. Άλλα και Άμισός και Τραπεζοῦς και Ηράκλεια και
Άμαστρις. Ταύτας δε, ουχ ώσπερ ό λόγος διέρχεται, ούτω κάκεινος διήλθεν,
άλλ' έν εκάστη πόλει πολλά τά αντιπίπτοντα υποστάς, πολλαίς τε
πραγμάτων δυσχερείαις ώμιληκώς, ει και ροπή Χριστου και βοηθεία πάντων
έκράτει· έξ ων μιās πόλεως έπιμνησθείς, τας λοιπας τοις ειδόσιν έάσω.

Οὗτος τῇ Σινωπέων ἐπιδημήσας καὶ τὸν λόγον καταγγείλας, πολλαῖς θλίψεσι καθυποβάλλεται· κατὰ γῆς γὰρ αὐτὸν ἐρῶρίπτουν, καὶ χειρῶν καὶ ποδῶν λαβόμενοι εἴλκον, καὶ τοῖς ὁδοῦσιν ἐσπάραττον, καὶ ξύλοις ἔπαιον καὶ λίθοις ἔβαλλον καὶ μακρὰν τῆς πόλεως ἀπερῶρίπτουν, ὅτε καὶ τὸν δάκτυλον ὁδοῦσιν ἔκοψαν. Ἄλλ' αὐτὸς αὐθις ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος καὶ Διδασκάλου ἄρτιος καὶ ὑγιῆς ἀπὸ τῶν πληγῶν ἐφάνη. Ἐκεῖθὲν τε ἀναστάς, ἤμειψε πλείστας πόλεις καὶ χώρας, τὴν τε Νεοκαισάρειαν, τὰ Σαμόσατα, Ἀλανοὺς (ἢ Ἀγαυοὺς), Ἀβασγούς, Ζήκχους, Βοσπορίνους καὶ Χερσωνίτας. Εἶτα διαπλεύσας εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ Στάχυν Ἐπίσκοπον χειροτονήσας, καὶ τὰς λοιπὰς χώρας διελθὼν, πρὸς τὴν περιφανῆ Πελοπόννησον ἔρχεται. Καὶ ξενισθεὶς παρὰ Σωσίῳ, χαλεπῶς ἀσθενοῦντι, ἰάσατο αὐτόν. Καὶ παραυτίκα, πᾶσα ἡ πόλις ἐκείνη τῶν Πατρῶν προσῆλθε τῷ Χριστῷ· ὅτε καὶ ἡ ἀνθυπάτου γυνὴ Μαξιμίλλα, τῶν χαλεπῶν λυθεῖσα τῆς νόσου δεσμῶν καὶ ταχείας τυχοῦσα θεραπείας, ἐπίστευσε. Καὶ Στρατοκλῆς ὁ σοφώτατος, ὁ τοῦ ἀνθυπάτου Αἰγεάτου ἀυτάδελφος, καὶ ἕτεροι πολλοί, νόσους ἔχοντες ποικίλας, ὑγιώθησαν διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ Ἀποστόλου. Διὰ ταῦτα, μανία περιπεσὼν ὁ Αἰγεάτης καὶ σταυρῷ προσηλώσας τὸν Ἀπόστολον, τῆς παρούσης ζωῆς ἐξίστα. Αὐτὸς δέ, ἀπὸ τινος μετεώρου κρημνοῦ εἰς γῆν ἑαυτὸν καταβεβληκῶς, συνετρίβη. Τοῦ δὲ Ἀποστόλου τὸ λείψανον, μετὰ πολὺν χρόνον, μετετέθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίου, τῇ τούτου κελεύσει, παρὰ Ἀρτεμίου τοῦ Μάρτυρος· καὶ κατετέθη μετὰ Λουκᾶ καὶ Τιμοθέου ἐν τῷ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων περιβλέπτῳ τεμένει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φρουμεντίου, ἐπισκόπου Ἰνδίας (Ἀβησσυνίας). (†380)

Στίχ. Φρουρούμενος χάριτι σεπτῆς Τριάδος,
Φρουμέντιος δέδειχε φροῦδον τὴν πλάνην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου, ἐπισκόπου Μηθύμνης. (~†325)

Στίχ. Τριάδος κῆρυξ καὶ φύλαξ παρθενίας,
Ἐγνωστὸν Ἀλέξανδρος ποιμὴν Μηθύμνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου Βαχτάγκ Γκοργκασάλι, ἥτοι Λέοντος, βασιλέως τῆς Γεωργίας. (†502)

Στίχ. Πολλὰ τιμήσας Χριστὸν τὸν Βασιλέα,
Βαχτάνγκ βασιλεὺς Αὐτῷ συμβασιλεύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἀγίοις πατέρων ἡμῶν Πέτρου καὶ Σαμουήλ, τῶν πρώτων Καθολικῶν, ἥτοι ἀρχιεπισκόπων Γεωργίας. (ε'-ς' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Καστούλου καὶ Εὐπρεπείας, τῶν ἐν Ῥώμῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Κωνσταντίου, ὑπερμάχου τῆς πίστεως κατὰ τῶν Πελαγιανῶν καὶ πολλὰ παθόντος παρ' αὐτῶν. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Τρωϊάνου (Trojanus), ἐπισκόπου Σαίντης (Saintes), διαδόχου τοῦ ἀγίου Βιβιανοῦ (Vivien), ἐν τῇ δυτικῇ Γαλλίᾳ. (†533)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Τουδουάλη (Tudwal),
ἐπισκόπου ἐν Οὐαλία καὶ Βρεττανῆ. (~†564)

Ταῖς τῶν σῶν ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος ♯ Πα ρ

ὠδὴ α'

Χ ρι ςος γε ννα ται δο ξα σα τε Χρι ςος εξ ς ρα
νων α πα ντη σα τε Χρι ςο ος ε πι γης υ ψω
θη τε α σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η
και εν ευ φρο συ υ νη α νυ μνη σα τε λα οι
ο τι δε δο ο ξα α ςαι

ὠδὴ γ'

Τ ω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν
τι αρ ρε ευ ζως Υι ω και επ ε σχα των εκ Πα ρ θε
νσ σα ρ κω θε ντι α σπο ρως Χρι στω ω τω Θε
ω βο η σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρας
η μων α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

Ρ αβδος εκ της ριζης Ι εσσαι και ανθος εξ αυ
της Χρισε εκ της Παρθενου εβλασησας
εξ ορουσ οαινετος κατασκιουδασεος
ηλθεσ σαρκωθεις εξ απειρανδρου ο αυλος
και θεος δοξατηδυναμεισ Κυυριε

ὠδὴ ε'

Θ εοςωνειρηνης Πατηροικτιωμων της
μεγαληςβληησ τον αγγελον ειρηνην πα
ρεεχομενον απεισλασημιν οθεν
θεογνωσιασ προς φωσ οδηγηηθεντες εκ
νυκτοσ ορθιζοντες δοξολογουμεσ φιλααν
θρωω πε

ὠδὴ ς'

Σ πλαγχων Ιωαννου εμβρουον απαπημεσεν
εναλιοςθηροιοονεδεεξαατοτη
Παρθενωδε ενοικησας ο Λογος και σαρκωκα

 λα βων δι ε λη λυ θε φυ λα ξας α δι αφ θο

 ρον η ης γαρ οχ υ πε ση ρευ σε ως την τε κς

 σανκα τεσ χεν α πη η μα αν τον

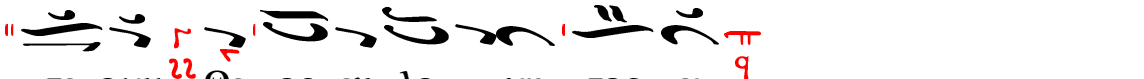
ὠδὴ ζ'

Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ

 σε βς προ ζαγ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ

 ρο ος α πει λην οκ ε ε πτο η θη σαν αλλ εν με

 σω της φλο γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα

 τε ρων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
 καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ

 ει κο νι σε κα μι νος τυ πον ου γαρ ος ε δε ξα

 το φλε γει νε ος ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος

 Παρ θε νς ην υ πε ε δη νη δυν δι ο ο α νυμ

 νς τες α α να με λψω μεν ευ λο γει τω η κτι σις

πα α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψα τω εις
 παν τας τας αι ω να α α ασ
 * * *

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
 ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Δ
Ω

Τ ἠν τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
 ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ
Ω

Τ ἠν τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

Δ
δ

Τ ἦν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ ^Δδ και ἐνδο
ξοτεραν ἀσυγκριτιστῶν Σεραφειμ ^Δδ τὴν ἀδι
αφθόρωσθε ὄν Λόγον τε κἄ ἄσαν ^Δδ τὴν ὄντως
Θεοτοκόν σε μεγαλυνοόμεν ^π9

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσχόρησεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Δ
δ

Τ ἦν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ ^Δδ και ἐνδο
ξοτεραν ἀσυγκριτιστῶν Σεραφειμ ^Δδ τὴν ἀδι
αφθόρωσθε ὄν Λόγον τε κἄ ἄσαν ^Δδ τὴν ὄντως
Θεοτοκόν σε μεγαλυνοόμεν ^π9

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοῦς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Δ
δ

Τ ἦν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ ^Δδ και ἐνδο
ξοτεραν ἀσυγκριτιστῶν Σεραφειμ ^Δδ τὴν ἀδι
αφθόρωσθε ὄν Λόγον τε κἄ ἄσαν ^Δδ τὴν ὄντως

Θε ο το κον σε μεγαλυ νο ο μεν

6

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δ

Την τιμιωτεραν των Χερβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριι τωστων Σεραφειμ την αδι
α φθορωσ Θεον Λογον τε κχ 8 σαν την ον τωσ

Θε ο το κον σε μεγαλυ νο ο μεν

ὡδὴ θ'

Μεγαλυ νον ψυυχη ημ 8 8 την τιμι
ω τε εραν και ενδο ξοτεραν των ανωσρα
τευ μα των

Μυστηριον ξε νον ορω και παραδοξον
ουραν τον σπηλαιον θρονον χερβικον την
Παρθενον την φαατην χωριι ον εν ω ω
α νε κλιθη ο αχωρητος Χρισος ο Θε
ος ον ανυμνντες μεγαλυ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς.

Με γα α λυ νον ψυ υ χη η η μϛ Ϟ
τη ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν
δο ο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω ςρα
τε ευ μα α α α των

Μυ ση η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε νον ο
ρω ω και αι πα ρα α δο ο ξον ου ρα
νον το ο ο σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο
νον χε ρϛ Ϟ Ϟ Ϟ βι ι κον την Πααρ θε ε ενον
* την φα ατ νην χω ρι ι ι ον εν
ω ω ω ω α νε κλι ι θη ο ο α χωρη τος
Χρι ι ςο ο ος ο Θε ε ος ον α νυ μϛ
ντες με γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο
με ε ε εν

* την φα ατ νη η η ην χω ω ρι ι ι ον εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ Ἦχος Γα ρ

Ο Λο γος ο προ α α ναρχος ευ ρη κως σε ε παμ
μα καρ Πρω το κλη τον α νε ε δει ξε παν των των Α α
πο στο λων Αν δρε α πα να οι οι δι με και τοις
τχ τχ ι χνε ε σιν ε πο με νος α νε δει χθης
ο δη γος πλα α νω με νων προς ς ρα νι ο
ο ον α αυ τς α να γων θει α αν πο ρει αν

Ἔτερον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι θ

Τ ς Πε τρ το ον συ ναι αι μο να των μα θη
τω ων τον πρω ω τιστον αυ το πτην και υ πη ρε
ε ε την γε νο με νον το ον τχ Λο ο γχ Αν
δρε αν το ον Α πο ο στο λον εν δο ξως ε ευ φη
μη η σω μεν τα ε θνη γαρ ε φω ω τι σε
και σταυ ρω θεις τε ε λει ς ς ται ως Μα θη της

τϠ Ϡ Δεσπο ο τϠ

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θ ε ον ον πε ερ ε γε εν νη σας Παρ θε νε

πα α να μω ω μη τε ι κε τευ ε υ περ πα

α αντων των ευ σε βως σε ε τι μω ω ντων συν

τω κλει νω Α α πο στο ο λω τυ χειν θει α ας ελ

λα αμ ψε ως τϠ σϠ Υι Ϡ Ϡ και στα α σε ως

των εκ λε κτων και αι Α γι ι ων ο σα γαρ θε

λειεις ι σχυ υ εις

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος 4 Πα ϕ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

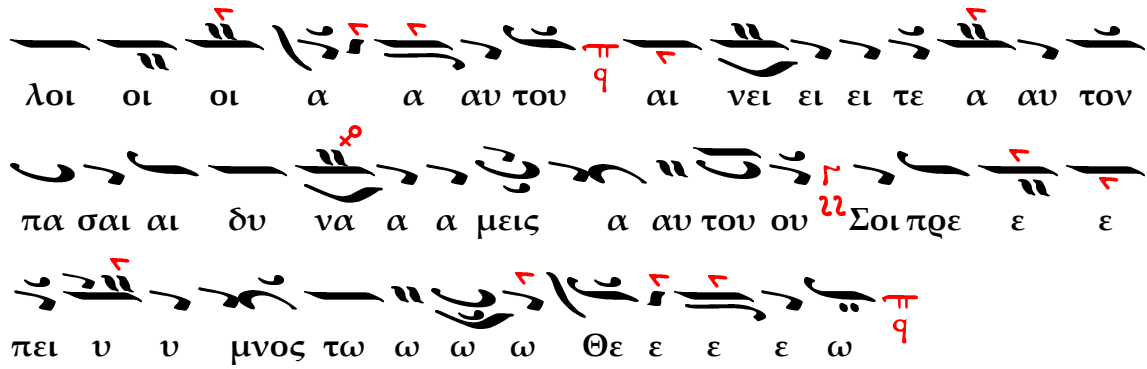
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις Σοι προ ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε

Ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ φάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Βηθσαϊδὰ νῦν ἀγάλλου· ἐν σοὶ γὰρ ἦνθησαν, ἐκ μυστικῆς λιβάδος, εὐωδέστατα κρίνα, Πέτρος καὶ Ἀνδρέας, κόσμῳ παντί, τὸ τῆς πίστεως κήρυγμα, εὐωδιάζοντες χάριτι τοῦ Χριστοῦ, οὗ καὶ τὰ πάθη ἐμιμήσαντο.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἀνδρέα χαῖρε καὶ σκίρτα, ὅτι ἐδέξω σαφῶς, ἐν τῇ τοῦ Λόγου λάμπει, τὸν Ἥλιον τῆς δόξης, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὃν καὶ κρατῶν, ἐν τῇ πίστει ἐκήρυξας· τοῦτον δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὁ μυστολέκτης τῆς θείας, οἰκονομίας Χριστοῦ, ὁ ἐκλεχθεὶς ἐν πρώτοις, μαθητεῦσαι τῷ Λόγῳ, Ἀνδρέας ὁ θεόπτῆς, ἐβόα φησί, τὸν συναίμονα Πέτρον ἰδὼν· Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν ὃν ἡ Γραφή, καὶ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἡ τῶν Πατρῶν σε πόλις, Ποιμένα κέκτηται, καὶ πολιοῦχον θεῖον, καὶ κινδύνων παντοίων, ῥύστην καὶ φρουρόν σε, Ἀνδρέα σοφέ, εὐχαρίστως τιμῶσά σε. Ἄλλ' ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτῆς, διασώζεσθαι ἀλώβητον.

Δόξα.

Ἦχος πλ. Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Τ ον κη ρυ υ κα της πι ι ι ι στε ε ε ε ως

και υ πη ρε ε την του ου Λο ο γου Αν δρε ε αν ευ

φη μη η η η σω ω ω ω μεν ου το ος γαρ τους

α αν θρω ω πους εκ του βυ υ θου ου ου α λι

ι ι ε ε ε ευ ει αν τι κα λα μου ου τον Στα αν

ρον εν ταις χερ σι ι δι α κρα α των και

ως σπαρ τι ι ι ο ον χα λω ων τη ην δυ να α

μι ιν ε πα να γει τας ψυ υ χα ας

πο της πλα α α νης του ε εχ θρου και προ σκο μι

ζει τω Θε ε ω δω ρον ευ προ ο ο ο σδε ε ε ε

κτον α ει του ου τον πι ι στοι συν τη χο ρει

ει ει α α των μα θη τω ων του Χρι ι στου ευ φη

μη η η η η σω ω ω ω μεν Δι ι ι να πρε σβε ε
 ε ε ευ η η α α αυ τω Δι ο ο πω ως ι λε ε
 Nη ως γε νη η η σε ται αι η η μιν Δι εν τη η με
 ρα της κρι ι ι ι σε ε ε ε ως Δι

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.
 Ἦχος ὁ αὐτός.

Y Nη πο ο δε ξαι αι Βη θλε ε εμ Δι την του ου Θε ου
 Μη τρο ο ο ο πο ο ο ο λιν Δι φω ω ως γαρ το ο
 α α α α α δυ υ υ υ τον Nη ε πι σε ε γεν
 νη η η η η σαι η η η κει ει Δι αγ γε ε λοι θα αυ
 μα σα α τε εν ου ρα α νω ω Nη αν θρω ω ποι δο
 ξα α σα τε Ε πι ι ι ι τη η η ης γης Δι μα γοι εκ
 Πε ερ σι ι δος ρα το τρι σ σο κλε ε ον δω ω ρον προ σκο
 μι ι ι ι σα α α α τε Δι ποι με ε νε ες α α γραυ
 λου ου ουν τε ες τον τρι σα γι ι ον υ μνον με λω δη M
 η η σα α α α τε Δι πα α σα α πνο ο η Nη
 αι νε σα α α α τω το ον παν του ου ουρ γε ε ε ε

την ^ν_{δλ}

* * *

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου. ^ν_{δλ}

Δ ο ο ξ α σοι τω δει ξ α ντι το φως δο ξ α εν υ

ψι ι στοις Θε ω ^ν_{δλ} και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

θρωποις εν δο κι α ^ν_{δλ}

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^ν_{δλ} προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^ν_{δλ} δι

α την με γα α λην σου δο ξαν ^ν_{δλ}

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ^ν_{δλ} ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α του Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα ^ν_{δλ}

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι αστου κο σμου ^ν_{δλ}

Π ρο σδεξαιτην δε η σιν η μων ο καθημενος εκ

δε ξι ωωντου Πατρος και ελεησον ημας

Ο τι συ ειμονος Αγιος Συ ει ειμονος

Κυριος Ιησους Χριστος εις δοξαανθεου Πατρος

αμηην

Κ αθε κααστηνη μεραν ευλογησω σε και

αινεσω το ονομα σου εις τον αιωνα και

εις τον αιωνα του αιωνος

Κ αταξιωσον Κυρι εν τη ημερα τα

αυτη αναμαρτητους φυλαχθηναι ημας

Ε υλογητος ει Κυρι ε ο Θεος των πα

τερων ημων και αινετον και δεδοξαμενον

το ονομα σου εις τους αιωνας αμηην

Γ ε ε ενοιτο Κυρι ε το ελεος σου εφ η

μας καθαπερ ηλπισαμεν επισεε

Ε υλογητοος ει ει Κυρι ιιε διδαξομε

τα δι και ω μα τα σου ^v (τρεις) _{δλ}

Κ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η της η μιν εν γε

νε α και γε νε α ^Δ _{δλ} ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε

η σο ον με ^Δ _{δλ} ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι ημαρ τον

σοι ^v _{δλ}

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε

ο ος μου ^v _{δλ}

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως ^v _{δλ}

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε ^v _{δλ}

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας ^v (τρεις) _{δλ}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ _{δλ} και α γι ω Πνευ μα

τι ^v _{δλ}

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

Ἄσματικόν. 7

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος

Α α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος

Α α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε

ε ε ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α

α α ας

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος Δι-Θ

Ω ς των Α πο στο λων Πρω το ο κλητος και τϷ

Κο ρυ φαι Ϸ αυ τα δελφος τον Δε σποτην των ο λων

Αν δρε α ι κε ε τευ ε ει ρη νην τη οι κϷ

με νη δω ρη σα σθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα

ε λε ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ φάλλειν τῷ
ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν
σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν
τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσομαι. (141' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψαλμὸς 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 137 (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψαλμὸς 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψαλμὸς 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ψβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
πα ρ θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη

σας ^ε σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος ^Δ θα να τω
 θα να τον πα τη η σας ^ε εις ων ^Ζ της α γι ασ Τρι
 α α α δος ^Δ συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι ^Δ
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι ^ε σω σον η μα α
 ας ^Δ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς πη' (88).

Ἦχος ^ε Δι - Θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. (πη' 6)

Στίχ. β'. Ὅτι τις ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ, καὶ τις ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ; (πη' 7)

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐστὶν ἐπὶ πάντα τοὺς περικύκλω αὐτοῦ. (πη' 8)

Ἦχος ^ε Δι - Θ

Ως των Α πο στο λων Πρω το ο κλητος ^Δ και τῶ
 Κο ρυ φαι ῶ αυ τα δελφος ^ε τον Δε σποτην των ο λων
 Αν δρε α ι κε ε τευ ε ^Δ ει ρη νην τη οι κῶ
 με νη δω ρη σα σθαι ^Δ και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε
 λε ος ^ε

τὸ τέλος: και ταις ψυχαις ημων το μεγαλειος
 ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

ε ευ τε προσκυνησωμεν και προσπεεσωω
 μεν Χριστω ω ω ω σωσον ημας Υι ε ε
 Θε ου ο εν Α γι ι οι ο ις θαν μα στο ο ο ο
 ος

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου.

Ἦχος Δι-θ

ς των Αποστολων Πρωτο οκλητος και τ'ς
 Κορυφαι ς αυτα δελφος τον Δεσποτην των ολων
 Ανδρεα ι κε ε τευ ε ειρηνην τη οικ'ς
 μενη δωρησασθαι και ταις ψυχαις ημων το μεγαλειος
 λεος

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.

(ἀπὸ κοτ' Νοεμβρίου ἕως κδ' Δεκεμβρίου πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος Πα ρ

Η Παρ θε ε νος ση με ρον τον προ αι
ω νι ον Λο ο ο ο γον εν σπη
λαι αι ω ερ χε ται α πο τε κειν α πορ
ρη η η η τως χο ρευ ε η οι κς με ε
ε ε νη ακς τι σθει ει σα δο ξα σον με
τα Α γγε ε ε ε λων και των ποι με ε νων
βς λη θεν τα ε πο φθη η η ναι παι δι ον νε
ον τον προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ᾠχος Δι ς

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τὸ τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος A α γι ι
 ος Ι σχυ υ ρος A γι ος A θα α να α τος
 ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
 ω νων α α μην

A γι ος A θα α να α τος ε ε λε η
 σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο
 ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λια α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-Ϟ

Nε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ

υ ϖ υ υ υ υ να α α α α δυ υ να α α

μις

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι

Ε ε ε λε ε ε ε ε η η η η η η
 η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ο ον
 η η η μα α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα Ἀποστολικά.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
 των και εις τα πε ρα τα της οι κη με ε νησ τα ρη
 μα τα αυ των
 Ο ι ου ρα νοι δι η γην ται δο ξαν Θε ου ποι
 η σιν δε χει ρων αυ τω α να γγε λει το ο στε ρε
 ω μα

Εἰς παῖσάν τὴν γῆν ἐξηγήθην ὁ φθογγὸς αὐ-
τῶν καὶ εἰς τὰ περὶ ταύτης οἰκόμενης ταύτης
ματαυτῶν

Χοῦκ εἰσὶ λαλῆσαι οὐδε λόγοι ὧν οὐχί
ακούονται αἰφωναυτῶν

Εἰς παῖσάν τὴν γῆν ἐξηγήθην ὁ φθογγὸς αὐ-
τῶν καὶ εἰς τὰ περὶ ταύτης οἰκόμενης ταύτης
ματαυτῶν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 9-16)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλους καὶ ἀνθρώπους. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἐνδοξοί, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἔως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος ἀ'. Ψαλμὸς πη' (88).

ᾠχος ᾠ Κε δ

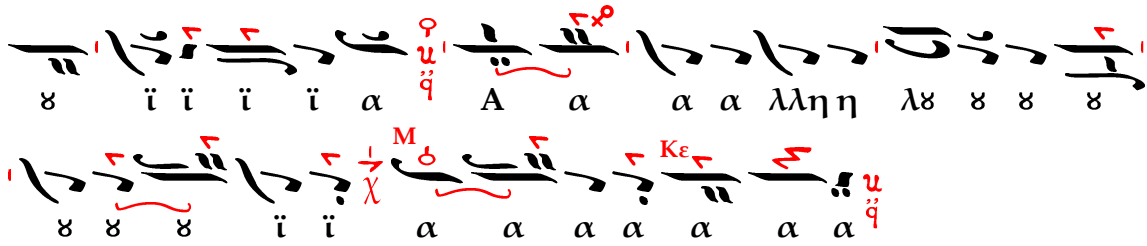
A ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ἰ ἄ ^{Κε} Α λληη λϑ ϑ ϑ
ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ ἄ Α ἄ ἄ ἄ λληη λϑ ϑ ϑ
ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ ἄ

E ^χ ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν
μα σι α σου Κυ ρι ε και την α λη θει α
αν σθ εν εκ κλη σι ι ι α α Α α α γι
ι ι ι ων

A ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ἰ ἄ ^{Κε} Α λληη λϑ ϑ ϑ
ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ ἄ Α ἄ ἄ ἄ λληη λϑ ϑ ϑ
ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ ἄ

O ^χ Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν βϑ λη
α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι
παν τας τϑς πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τϑ

A ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ἰ ἄ ^{Κε} Α λληη λϑ ϑ ϑ

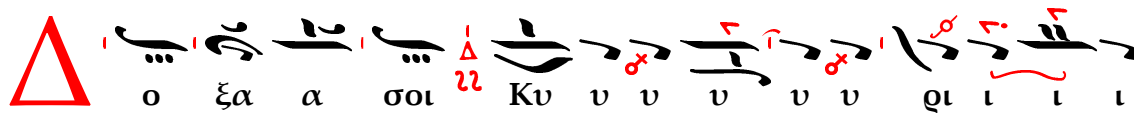
Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (α' 36-52).

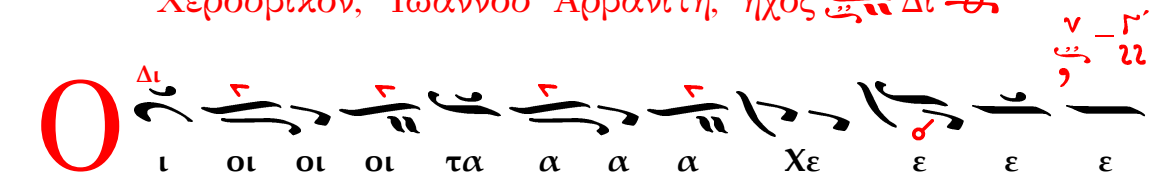
(Τοῦ Ἀποστόλου, ζήτει τῇ Α' Νοεμβρίου).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο, καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι λέγει, Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἤκουσαν οἱ δύο μαθηταὶ αὐτοῦ λαλοῦντος καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ. Στραφεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας λέγει αὐτοῖς, Τί ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ, Ῥαββί (ὃ λέγεται μεθερμηνευόμενον Διδάσκαλε), ποῦ μένεις; λέγει αὐτοῖς· Ἔρχεσθε καὶ ὄψεσθε. Ἦλθον οὖν καὶ εἶδον ποῦ μένει, καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς δεκάτη. Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ· εὕρισκει οὗτος πρῶτον τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα καὶ λέγει αὐτῷ, Εὕρηκαμεν τὸν Μεσσίαν (ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον Χριστός)· ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. ἐμβλέψας αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωάννου· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς (ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος). Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εὕρισκει Φίλιππον. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὕρισκει Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ, ὃν ἔγραψεν Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται εὕρηκαμεν, Ἰησοῦν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ, Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ Φίλιππος, Ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ, Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστιν. Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ, Πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἰδόν σε. Ἀπεκρίθη αὐτῷ Ναθαναήλ, Ῥαββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ βασιλεὺς εἶ τοῦ Ἰσραήλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὅτι εἶπόν σοι ὅτι εἰδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγότα καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἦχος ἰὺ Δι σ

 ο ξα α σοι ^Δ 22 Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ^σ 22 δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ο ι ο ι ο ι ^Δ 22

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-θ

^{Δι} ο ι ο ι ο ι ο ι τα α α α χε ε ε ε ^{ν-ρ} 22
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρθ ς ς ς ς χε ρθ ς βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ
 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ^{Δι} ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες ^θ και αι αι αι
 τη η η η ζω ο ο ο ποι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι
 ζω ο ο ποι ο ι ω ω ^Δ 22 Τρι ι α α α α τια α α
 α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ο ο οον υ υ υ μνοο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρα ρ ρ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λ ρ ρ ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰΐ Δι. ς

Πᾶ τε ρα Υἱ ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι
α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Εχομεν προστον Κυριον

Αξιονκαι διλιλι και ον

Αγιος Αγιος Αγιος Κυριος Σαβ

βαωθ πληρης οουρανοςκαι ηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψηλοις ευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριλιουουουωσαναεντοιςυψηλι

λιλιλοιστοις

Αμηνηην Αμηνηνην

Σευμνουουμεν Σευλογουουμεεε

εν ΣοιευχαριστουμενΚυριεκαιδεομε

θαασουουουουοθεοοοοοοο

οοοςημωωων

Εις το Εξαιρέτως τής Παναγίας...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Αξιονεστινωσααληνηηθωωωω

 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

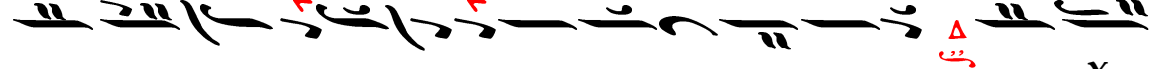
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ο ν και

 πα να μω ω μη η η το ο ο ο ν και αι αι

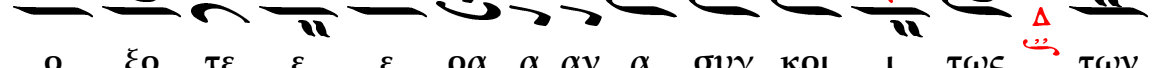
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

 ων τη η η ν τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

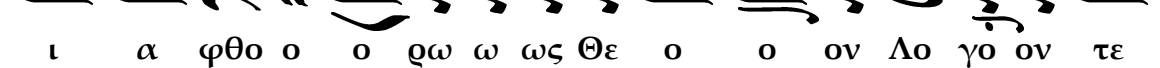
 ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο

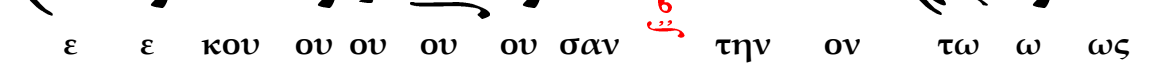
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συ γ κρι ι τως των

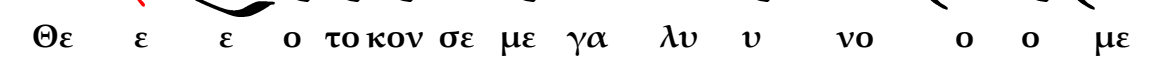
 Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η η ν α δι ι

 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ν Λο γο ο ν τε

 ε ε κου ου ου ου ου σαν την ο ν τω ω ως

 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με

 ε ε ε εν

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Ἀδ' Νη

Ε^{Νη} ις πα α α α α α α α α α α α

 α σα α α α α α α α α α α α α

οι οι οι κου ου ου με ε ε ε ε νη ης τα α

α ρη η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η τα ρη η η η η

η η μα α α α α ρα α α α α α α α

α α α α α χα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α τα ρη η

μα τα α α α α α α α α α α αυ τω ω ρω

ω ω ω ων Α λιε ε ε ρα λιε ρα λιε λιε ρα

ρα λιε ε τα λιε ε ε ρα λιε ρα λιε λιε ρα ρα

λιε ε ε λιε ρα ρα λιε ε λιε ρα α ρα α λιε

Αλ λη λου ου ου ι ι ι α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ υ υ υν

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε

ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο

ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α

γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρησιν

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε

Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε**ι η το ο νο μα Κυρι ε ευ λο γη με

νον α πο τν νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δὲς)

Το ο νο μα Κυρι ε ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τν νυν και ε ως

τ αι ω ω νο ο ος